

GLATZ OSZKÁR (1872-1958)

Megérkezés (*Ritorno*), 1910 körül | Arrival (*Ritorno*), around 1910

Olaj, vászon | Oil on canvas, 64 x 90 cm
 Jelezve balra lent | Signed bottom left: Glatz

KIÁLLÍTVA | EXHIBITED:
 | IX. Esposizione Internazionale d'Arte della città di Venezia, 1910, kat.: 17. (*Ritorno*)

KIÁLLÍTVA ÉS REPRODUKÁLVA | EXHIBITED AND REPRODUCED:
 | Országos Magyar Képzőművészeti Társulat, Tavaszi kiállítás, Budapest, Múcsarnok, 1911., kat.: 38. (*Megérkezés*)

REPRODUKÁLVA | REPRODUCED:
 | Vasárnapi Ujság, 1911, 14. sz. 58. évf. 271. oldal

Kezdő ár | Starting price: 6 500 000 Ft / 17 105 EUR
 Becsérték: 10 000 000 – 15 000 000 Ft
 Estimate: 26 316 – 39 474 EUR

1. A festmény reprodukciója a Vasárnapi Ujság című folyóiratban, 1911

Glatz Oszkár a 19. század legvégén mutatkozott be a hazai közönség előtt, míg utolsó gyűjteményes kiállítására 1953-ban került sor. 1896-ban a nagybányai művésztelep egyik alapító mestereként indult, majd az 1900. évi párizsi világkiállításán diszoklevéllel jutalmazták *Fahordók* (1898, MNG) című alkotásáért. Több mint fél évszázados aktív festői pályája során a magyar festészet egyik legegységesebb életművét sikerült megalkotnia. „Elégszer festek már – mit azelőtt sohasem tettem – fejből, vagy átalakított természet előtt festett képeimet – de minél többet próbálkozom – annál nagyobb lelkesedéssel térek vissza első szerelmemhez, a természettől közvetlen ábrázolásához. S nem hiszem, hogy végsőképpen meg fogok változni. A prima-festés mindig a legnagyobb él-

vezet marad számomra és lehetséges, hogy ha a történelem folyása és szervezetem még engedélyez jó pár évi munkát – úgy életem vége felé talán impresszionistább leszek, mint voltam fiatal koromban” – írta a mester 1943-as önvallomásában, melyből szinte árad a természet minden feltételt nélkülöző imádata. A természetet valóságghú ábrázolása – ez volt Glatz vezérelve művészi indulásától haláláig, „Művészete a naturalizmus fájának utolsó, friss lombokat hajtó ágán termett” – írta dr. Pipics Zoltán 1944-ben, az akkori száz legjelentősebb hazai kortárs művész felsorakoztató kötetében. Glatz a 19. század utolsó évtizedében Hollósy Simon müncheni magániskolájában sajátította el a természet feltétlen tiszteletét és a naturalista festészet alapveit. Műveinek legnagyobb részét portrék és

életképek alkotják. Az önmagáért való tájbrázolások viszonylag ritkábbak az életműben. Tájékepeinek egyik legjellemzőbb vonása az a fajta nagyvonalúság, mely nélkülözi a kicsinyes aprólékosságot, de sosem téveszti szem elől a természetességét. A korai nagybányai periódusát követően Glatz palettája kivilágosodott, színei tiszták és élénkek, kompozíciói pedig levegősebbek lettek. A most aukcióra kerülő *Megérkezés* című olajkép különösen szép darabja Glatz 1910 körüli festészetének. A mű először az 1910. évi Velencei Biennálén került a nagyközönség elé, majd Itáliából hazatérve, az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat 1911. tavaszi tárlatán a hazai műkedvelők is megcsodálhatták a városi Múcsarnokban.

RUM ATTILA